

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., ve věci

žalobce: **J. K.**
N., Z.
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, sp. zn. X, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 19. 5. 2016, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nymburk, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 19. 3. 2014, č. j. X, a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 48/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam 12 bodů ke dni 28. 8. 2013 potvrdil.
2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto

otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, jež žalobce přiložil k žalobě, je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí vydaných v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřijatelné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.

3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlášti správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Konkrétně žalobce namítá, že z pokutového bloku musí být zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu nebo podle přestupkového zákona. Dále musí být jasné, k jakému přestupku mělo dojít: z údaje „rychlost v obci“ nebo „R“ či „RJ“ není jasné, jaký byl v daném místě rychlostní limit, jaká rychlost byla naměřena, zda byla zohledněna odchylka měřicího zařízení a kde přesně k přestupku došlo. Z údaje „pásy“ či „nepřipoután BP“ není jasné, zda je sedadlo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno, zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla, a nikoli jako spolujezdec; údaj „přednost“ také nekoresponduje s povinností stanovenou ustanovením § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Tyto vady žalobce vytýká pokutovému bloku ze dne 29. 9. 2012, pokutovému bloku ze dne 29. 2. 2012, pokutovému bloku ze dne 18. 5. 2009, pokutovému bloku ze dne 15. 10. 2007 a pokutovému bloku ze dne 2. 10. 2007. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. X, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilý takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobce právě případ výše uvedených pokutových bloků.
5. Konečně žalobce namítá, že napadeným rozhodnutím došlo k porušení principů dobré správy, a to zejména jde-li o rychlost řízení, neboť žalovaný nepostupoval v souladu s lhůtami stanovenými zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V situaci, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno až po

uplynutí pěti let od dosažení 12 bodů, lze pochybovat o výchovném účinku uložené sankce.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce v průběhu správního řízení nesdělil ve vztahu k pokutovým blokům žádné konkrétní námitky, a to ani před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání. Před správním orgánem I. stupně žalobce tvrdil, že některé přestupky spáchat nemohl, neboť byl toho času na jiném místě. V odvolání pak poukazoval na to, že připadá v úvahu nikoli zcela nemožná verze, že se uvedeného jednání dopustil někdo jiný, než žalobce. Nepředložil o tom však žádný důkaz, přestože se v případě zpochybnění přestupku přesouvá důkazní břemeno na něj (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. X). Detailní námitky proti jednotlivým pokutovým blokům uvádí až v žalobě, tedy poté, co řízení bylo koncentrováno. Žalovaný má přitom za to, že spáchání přestupků žalobcem, za které mu byly započteny body, bylo dostatečně prokázáno pokutovými bloky.
7. Dále žalovaný poukazuje na skutečnost, že předmětem správního řízení je rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Jinými slovy byl žalovaný povinen zkoumat pouze otázku, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Naopak není oprávněn posuzovat zákonnost a správnost těchto rozhodnutí, neboť ta se u pravomocných rozhodnutí presumuje, nejsou-li soudem zrušena jako nezákonná nebo prohlášena za nicotná. Žalovaný není oprávněn činit si o (ne)zákonnosti rozhodnutí (pokutových bloků) vlastní úsudek, a proto v napadeném rozhodnutí přezkoumal jen to, zda byl zápis bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí a v souladu se zákonem, a také se vypořádal s odvolacími námitkami. Tento postup je zcela v intencích řízení o námitkách, které nepředstavují další řádný opravný prostředek proti jednotlivým pokutovým blokům.
8. Jde-li o žalobcem vytýkané formální vady pokutových bloků, odkazuje žalovaný na prvostupňové rozhodnutí, v němž správní orgán I. stupně pokutové bloky přezkoumal a shledal je způsobilými pro záznam bodů, a na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný vypořádal nekonkrétní odvolací námitky a dospěl k témuž závěru. Klíčové je zejména to, že všechny pokutové bloky žalobce podepsal. Konečně žalovaný shrnuje, za spáchání jakých přestupků byl žalobce shledán vinným a poukazuje na jejich závažnost.
9. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Dále žádá náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony.
10. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 10. 9. 2013 správní orgán I. stupně datoval a dne 13. 9. 2013 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 28. 8. 2013 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dne 16. 9. 2013 podal žalobce blanketní námitky proti všem záznamům bodů. V návaznosti na výzvu správního orgánu I. stupně žalobce žádal o doplnění spisu o kopie pokutových bloků a námitky doplnil o tvrzení, že přestupky nespáchal, neboť byl toho času na jiném místě. Po seznámení se s obsahem správního spisu žalobce dne 9. 12. 2013 požádal o přerušení řízení z důvodu, že podá návrh na obnovu řízení ve věci příkazu ze dne 26. 7. 2013. Správní orgán I. stupně proto usnesením ze dne 16. 12. 2013 přerušil řízení ve věci námitek na dobu 60 dnů.

11. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, a doplnil o ně správní spis:
12. Podle oznámení Městské policie v Českém Brodě ze dne 2. 10. 2007 žalobce dne 2. 10. 2007 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011 (dále jen „přestupkový zákon“), neboť v obci Poříčany mu byla naměřena (po odečtení tolerance radaru) rychlost 61 km/h. Podle pokutových bloků ze dne 2. 10. 2007 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, tehdejším bydlištěm a číslem řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek dle „§ 22.1.f4 zák. č. 200/90 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo ve 13:05 a spočívalo v „překročení rychlosti 50/64“. Místem spáchání přestupku byly Poříčany uvedené jako místo vystavení pokutového bloku. Pokutu ve výši 1 000 Kč žalobce na místě zaplatil a vše stvrdil svým podpisem.
13. Podle oznámení Policie České republiky, Okresního ředitelství Kolín, dopravního inspektorátu, ze dne 24. 10. 2007 žalobce dne 15. 10. 2007 porušil § 4 písm. a), § 4 písm. b) a § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 19. 2. 2016, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 8 přestupkového zákona, neboť způsobil dopravní nehodu tím, že nedal při odbočování vlevo přednost protijedoucímu vozidlu přijíždějícímu po hlavní silnici. Podle pokutového bloku ze dne 15. 10. 2007 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, tehdejším bydlištěm a číslem občanského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 22/1 f 8 zák. č. 200/1990 Sb.“, přičemž přestupkové jednání mělo povahu malé dopravní nehody („MDN přednost“). Místem spáchání přestupku byla ulice Šimkova v Hradci Králové uvedená jako místo vystavení pokutového bloku. Pokutu ve výši 2 500 Kč žalobce na místě nezaplatil, převzal však část „B“ pokutového bloku a vše stvrdil svým podpisem.
14. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Východočeského kraje, územního odboru vnější služby Hradec Králové, dopravního inspektorátu, ze dne 19. 5. 2009 žalobce dne 18. 5. 2009 porušil § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 4 písm. c) a § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 8 přestupkového zákona, neboť způsobil dopravní nehodu na tříramenné stykové křižovatce tím, že nedal přednost v jízdě z pravé strany přijíždějícímu vozidlu, přičemž do křižovatky vjížděl přes zákazovou dopravní značku B 2 „zákaz vjezdu všech vozidel“. Podle pokutového bloku ze dne 17. 5. 2009 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, bydlištěm a číslem občanského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 22/1f8 zák. č. 200/90 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 11:10 v obci Liblice a mělo povahu malé dopravní nehody („MDN“). Žalobci byla uložena pokuta ve výši 200 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
15. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, odvodního oddělení Sadská, ze dne 1. 3. 2012 žalobce dne 29. 2. 2012 porušil § 5 odst. 1 písm. a) a § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť užil k jízdě vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním předpisem (ostré hrany), a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním

pásem. Podle pokutového bloku ze dne 29. 2. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly řidičského a občanského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v čase 21:30 – 21:35 v obci Zvěřínec a žalobce se jej dopustil tím, že jako řidič jel bez zapnutých bezpečnostních pásů a měl ostré hrany na vozidle. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč, kterou na místě zaplatil.

16. Podle oznámení Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Nymburk, dopravního inspektorátu, ze dne 3. 10. 2012 žalobce dne 29. 9. 2012 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Podle pokutového bloku ze dne 29. 9. 2012 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a čísly občanského a řidičského průkazu) pokuta uložena za přestupek podle „§ 125c /1f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 10:14 hodin na ulici Pražská v obci Nymburk a žalobce se jej dopustil tím, že jel rychlostí 60 km/h. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 500 Kč, kterou na místě zaplatil, a to vše stvrdil svým podpisem.
17. V řízení správní orgán I. stupně pokračoval oznámením ze dne 19. 2. 2014, v němž poskytl žalobci možnost se seznámit s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobce již nijak nereagoval a správní orgán I. stupně následně rozhodnutím ze dne 19. 3. 2014 žalobcovy námitky zamítl jako nedůvodné. V rozhodnutí zrekapituloval dosavadní průběh řízení, obsah oznámení o uložení blokových pokut a rozhodnutí a příkazu o spáchání přestupků, konstatoval, že si vyžádal i kopie pokutových bloků, a uzavřel, že po posouzení námitek žalobce a všech dostupných podkladů neshledal žádné pochybení při záznamu přestupků do centrálního registru řidičů.
18. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce dne 11. 4. 2014 odvolal. V odvolání namítal, že správní orgán I. stupně neúplně zjistil skutkový stav, zejména neposoudil předběžné otázky a neopatřil si veškeré podklady. V důsledku toho se v řízení nepodařilo postavit najisto, že přestupky spáchal právě žalobce, neboť stále existuje nikoli zcela nemožná verze, že přestupky spáchal někdo jiný než právě on. Dále podotkl, že správní orgán I. stupně nesprávně cituje právní předpisy (střídavě pro ně užívá různých zkratk a za zkratkou Sb. píše pouze tečku, ačkoli správně má po této zkratce následovat tečka a čárka).
19. Dne 7. 4. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že správní orgán I. stupně při rozhodování o námitkách vychází z pravomocných rozhodnutí, která jsou proto pro správní orgány závazná, dokud není v rámci mimořádných opravných prostředků příslušným správním orgánem rozhodnuto o opaku. Žalovaný nezjistil žádné procesní vady, které by zakládaly nesprávnost či nezákonnost postupu správního orgánu I. stupně, a taktéž při přezkumu hmotněprávní stránky dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s platnými právními předpisy, neboť ověřil soulad oznámení o uložení pokuty s doloženými pokutovými bloky a neshledal v daných dokumentech rozpor. Dále má žalovaný za to, že výrok prvostupňového rozhodnutí splňuje podmínky § 68 odst. 2 správního řádu, neboť ve výroku rozhodnutí je zcela určité a jednoznačně vymezen předmět řízení, účastník i jeho zmocněnec. V prvostupňovém rozhodnutí shledal žalovaný drobné formální vady spočívající

v nepřesném označení právních norem, to však nezakládá nepřezkoumatelnost či nezákonnost rozhodnutí. Žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno vhozením do schránky po uplynutí úložní doby dne 21. 4. 2016.

20. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
21. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
22. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. X, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. X). Správní orgán I. stupně tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. X) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
23. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 přestupkového zákona. Podle odst. 4 tohoto ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3, nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí.
24. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 přestupkového zákona) přímo na místě.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. X, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. X, nemusí nedostatky pokutového bloku, spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

25. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. X, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 [přestupkového zákona]. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“
26. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků, a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mýlí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval na stranách 4 a 5. Uvedl (zkráceně řečeno), že všechny pokutové bloky obsahují zákonem vyžadované náležitosti, tedy je z nich jasné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil (a to způsobem co do míry obecnosti odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce), přičemž dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl také souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu. Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného a v postupu Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Tato námitka je proto nedůvodná.
27. Dále žalobce namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost

žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. X, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. v každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. [přestupkového zákona]. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. v určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a [přestupkového zákona], který stanoví porušenou povinnost.“*

28. Z pokutového bloku ze dne 2. 10. 2007 vyplývá, že žalobci byla jako řidiči automobilu registrační značky X ve 13:05 v obci Poříčany naměřena rychlost 64 km/h. Z oznámení o spáchání přestupku ze dne 2. 10. 2007 přitom vyplynulo, že uváděná rychlost je přímým výsledkem měření, po odečtu možné odchylky měření radaru se tak jednalo o rychlost 61 km/h. Není pravdou, že by přestupkové jednání bylo označeno pouze slovem „rychlost“. Přestupkové jednání je v pokutových blocích č. X a č. X popsáno slovy „překročení rychlosti 50/64“, přičemž ve spojení s právní kvalifikací přestupku ve formátu „§ 22.1.f4 zák. č. 200/90 Sb.“ je tento zápis dostatečný a srozumitelný. Přímý odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu obsahující povinnost jet v obci rychlostí nejvýše 50 km/h (resp. 80 km/h, jde-li o dálnici či silnici pro motorová vozidla) není nezbytný, neboť zápis „50/64“ jasně definuje, že došlo k překročení právě zákonem stanovené maximální rychlosti v obci pro běžnou pozemní komunikaci, a implicitně z něj plyne i to, že postihovaný skutek se odehrál právě na pozemní komunikaci, a nikoliv mimo ni. Soud přitom vychází z právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem, podle nějž je klíčové, aby z pokutového bloku bylo patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena, a aby přestupkové jednání bylo popsáno natolik určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Pokutový blok je nezpůsobilý pro zápis bodů pouze tehdy, jestliže na něm není přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. X, a jeho bod 22). Tyto požadavky pokutové bloky jako celek splňují – přestupek je dostatečně vymezen a individualizován a je také dostatečně právně kvalifikován. Oprávněná osoba je na pokutových blocích identifikována sice pouze podpisem, je však identifikovatelná v kontextu s oznámením o spáchání přestupku ze dne 2. 10. 2007 jako strážník Městské policie v Českém Brodě J. S., jehož podpis na

oznámení se (pokud jde o příjmení) shoduje s podpisem na pokutovém bloku č. X, na pokutovém bloku č. X se pak nachází jeho zjednodušený podpis. Žalobce také pokutový blok č. X obsahující příslušný popis jednání a právní kvalifikaci stvrdil svým podpisem. Pokutové bloky tedy jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

29. Z pokutového bloku ze dne 15. 10. 2007 vyplývá, že žalobce způsobil automobilem registrační značky X v 11:10 v Liblicích malou dopravní nehodu. Přestupkové jednání není popsáno slovy „*nedal přednost*“, jak tvrdí žalobce, nýbrž údajem „X“. Tento zkratkovitý údaj však ve spojení s detailní právní kvalifikací ve formátu „§ 22/1f8 zák. č. 200/1990 Sb.“ a „§ 4a, 4b, 21/5 z. č. 361/2000Sb.“ je srozumitelný, neboť zcela jednoznačně odkazuje na ustanovení zákona o silničním provozu, v němž byla v rozhodné době upravena povinnost řidiče odbočujícího vlevo dát přednost v jízdě protijedoucím vozidlům. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, pokládá soud za neadekvátní situaci, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Také označení místa spáchání přestupku pouze názvem obce Liblice pokládá soud za dostačující, ostatně žalobce za jiný přestupek uvedeného charakteru téhož dne nebyl trestán (nehrozí dvojí potrestání za tentýž skutek, resp. záměna skutků). Pokutový blok je též žalobcem podepsán, přičemž oprávněná osoba je na pokutovém bloku identifikována hodnotí a příjmením („*prap. V.*“) a nad rámec požadovaných údajů také služebním číslem. Pokutový blok je tedy způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
30. Z pokutového bloku ze dne 17. 5. 2009 vyplývá, že žalobce způsobil automobilem registrační značky X v ulici Šimkova v Hradci Králové malou dopravní nehodu. Přestupkové jednání není popsáno slovy „*nedal přednost*“, jak tvrdí žalobce, nýbrž údajem „X přednost“ a odkazem na č. j. X, což je č. j. označující oznámení o spáchání přestupku, v němž je detailně popsán skutek (nehodový děj), jež se žalobce dopustil. Pokutový blok dále i bez zmíněného odkazu obsahuje dostačující právní kvalifikaci přestupku ve formátu „§ 22/1f8 zák. č. 200/90 Sb.“ a „§ 22/1 zák. č. 361/2000“, která je srozumitelná, neboť zcela jednoznačně odkazuje na ustanovení zákona o silničním provozu, v němž byla v rozhodné době upravena povinnost řidiče přijíždějícího na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené příslušnou dopravní značkou dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, a požadavek na detailní určení místa spáchání přestupku je splněn prostřednictvím odkazu na oznámení o přestupku, které tyto údaje obsahuje. Pokutový blok je též žalobcem podepsán, přičemž oprávněná osoba je na pokutovém bloku identifikována podpisem a služebním číslem. Byť není uvedeno (či z podpisu čitelné) jméno a příjmení oprávněné osoby, na základě uvedeného služebního čísla je lze snadno zjistit. Skutečnost (žalobcem nenamítaná), že se liší data vystavení a podpisu pokutového bloku (17. 5. 2009) od dat uvedených v oznámení o spáchání přestupku (18. 5. 2009), sice znemožňuje bez dalšího zpětně zjistit, který z těchto dnů se dopravní nehoda ve skutečnosti odehrála, neboť není jasné, které z datací jsou zapsány chybně, to však zápisnou nezpůsobilost bloku nezpůsobuje. Žalobce za jiný přestupek uvedeného charakteru v uvedených dvou dnech nebyl trestán, a proto nehrozí dvojí potrestání za tentýž skutek, resp. záměna skutků. I

tento pokutový blok tedy je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

31. Z pokutového bloku ze dne 29. 2. 2012 vyplývá, že žalobce v čase 21:30 – 21:35 v obci Zvěřínec u výrobního areálu X jako řidič automobilu registrační značky X jel „*bez zapnutých bezp. pásů + [měl] ostré brany na vozidle*“. V pokutovém bloku tak není uveden pouze text „*pásy*“, jak tvrdí žalobce. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“, resp. odkaz na „§ 5/1a z. č. 361/2000 Sb. a § 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ je také srozumitelná, neboť jasně definuje porušené povinnosti. Také označení místa spáchání přestupku „*v obci Z. X*“ je dostatečně přesné a prakticky znemožňuje záměnu přestupkového jednání za jiné. Spáchání přestupku na pozemní komunikaci pak vyplývá implicitně z právní kvalifikace uvedené na přestupkovém bloku. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku identifikována razítkem se jménem, příjmením a funkcí („*inspektor prap. V. B.*“) a nad rámec požadovaných údajů také služebním číslem. Žalobce též pokutový blok stvrdil svým podpisem. Soud tedy uzavírá, že tento pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
32. Z pokutového bloku ze dne 29. 9. 2012 vyplývá, že žalobci byla v 10:14 v Nymburku na ulici Pražská v automobilu Škoda (modrá metalíza) registrační značky X naměřena rychlost v obci 60 km/h. Přestupkové jednání není v pokutovém bloku popsáno zkratkou „R“, jak tvrdí žalobce, nýbrž slovy „*rychlost v obci (...) 50/63/60*“ ve spojení s právní kvalifikací přestupku ve formátu „§ 125c /1f 4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“. Tento zápis je dostatečný a plně srozumitelný, přičemž z něj plyne, že žalobci v místě, kde byla maximální povolená rychlost 50 km/h, byla naměřena rychlost 63 km/h, což po odečtení možné odchylky měření představuje důkaz o jízdě rychlostí nejméně 60 km/h. Spáchání přestupku na pozemní komunikaci z pokutového bloku plyne přímo „*ul. Pražská*“. Požadavek na přesnější určení místa spáchání přestupku (kilometrů) pak není důvodný, neboť žalobce nebyl v daný den trestán za obdobný přestupek vícekrát a nehrozí tak záměna za jiné přestupkové jednání. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku identifikována razítkem se jménem, příjmením a funkcí („*asistent nstržm. J. K.*“) a nad rámec požadovaných údajů také služebním číslem. Žalobce také pokutový blok stvrdil svým podpisem. I tento poslední žalobcem zpochybňovaný pokutový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
33. Soud tudíž shrnuje, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, soud konstatuje, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení zdejšího soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. X, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. X. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by

měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

34. Dále žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových bloků aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na žalobce, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost pokutového bloku schvaluje. Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je podmínka *sine qua non* a teprve okamžikem podpisu pokutového bloku účastníkem je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. X), nelze tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení za to, že údaje uvedené v pokutovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat. Jakkoli v praxi bude docházet spíše k tomu, že pokud oprávněná osoba zjistí, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení, vůbec pokutový blok nebude vyplňovat, není vyloučeno, že přestupce odmítne podpis pokutového bloku až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude vydáno rozhodnutí v blokovém řízení, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, a přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl, anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku.
35. Žalobce dále namítá, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami dobré správy, jestliže nedodržel lhůty pro vydání rozhodnutí, přičemž poukazuje na skutečnost, že mezi dosažením 12 bodů a vydáním napadeného rozhodnutí uplynulo pět let. Ze správního spisu soud zjistil, že řízení probíhalo od 13. 9. 2013 (doručení oznámení žalobci) do 7. 4 2016 (vypravení napadeného rozhodnutí), tedy necelé tři roky. Žalobci lze dát za pravdu potud, že lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu byly podstatně překročeny, tedy rozhodnutí nebylo vydáno ve 30 dnech, resp. ve složitějších věcech v 60 dnech od zahájení řízení. Překročení lhůt pro vydání správního rozhodnutí je jistě vadou řízení, nikoli však takovou, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí a v důsledku které by bylo třeba žalobou napadené rozhodnutí zrušit, neboť nedodržení lhůty stanovené správním řádem pro vydání

rozhodnutí nemůže samo o sobě nikterak ovlivnit zákonnost rozhodnutí ve věci samé, tj. zákonnost závěrů, k nimž správní orgán dospěl při posouzení skutkových zjištění po právní stránce. Soud podotýká, že nebyl-li žalobce v průběhu řízení spokojen s jeho délkou, mohl požádat nadřízený správní orgán, aby učinil opáření na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 80 správního řádu, a v případě, že by i nadřízený správní orgán byl pasivní, mohl podat žalobu na ochranu proti nečinnosti.

36. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O nákladech soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznání náhrady nákladů řízení v paušální výši 300 Kč za jeden úkon právní služby podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, čj. X, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS). V daném případě však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplynávají. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. dubna 2018

Olga Stránská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

